

naar der saa er Tale om, at man ønsker en Sag enten fremmet, hvis der er Enstemmighed om den, eller ikke, hvis der skulde være Strid om den — og saadanne Sager gives der, det maa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) nok kunne tænke sig —, saa henvender man sig til Finansudvalget og søger at faa et saadant Tilsagn, og naar man faar det, plejer man at kunne stole paa det. Det ærede Medlem vil have, at jeg skal nævne Eksempler paa, at Regeringen, som han sagde, til at begynde med har „listet og bundet“ nogen til noget. Nej, jeg kan ikke nævne Eksempler paa, hvorledes det gaar for sig indenfor det socialdemokratiske Parti, hvornaar de socialdemokratiske Medlemmer indenfor Finansudvalget ere gaaede med til noget, som de andre Medlemmer af Partiet have været misfornøjede med. Det kan jeg selvfølgelig ikke! Jeg henholder mig kun til og har ikke bygget paa andet end det ærede Medlems egne Udtalelser. Det er een Ting. Men det synes ogsaa, som om det ærede Medlem vil sige til os, at vi ikke længere kunne forhandle med det socialdemokratiske Parti gennem dets Repræsentanter i Finansudvalget. Jeg forstaaer, at dette er det ærede Medlems Mening.

Martin Madsen Halsted: Jeg vil blot henstille til den højtærede Finansminister til 3die Behandling saa vidt muligt at ændre Slutningen af Forslaget, for det er naturligvis ikke Meningen, at den Mand, der kunde blive afvist, men muligt dog havde Ret, ikke skulde kunne faa sin Ret. Det er der ingen, der har tænkt paa. Thi der er dog Mulighed for, at enhver — ogsaa Ministeren — kan tage fejl i sin Afgørelse, og derfor er det rimeligt, at Forslaget ændres saaledes, at der ikke kan ske nogen Forurettelse.

K. M. Klausen: Den højtærede Finansminister siger altsaa, at han udtalte sig til Finansudvalget for at faa et Svar paa dette Spørgsmaal om denne Gave til Veteranerne. Og den ærede Minister maa indrømme og har ogsaa i Dag indrømmet, at han fik dette Svar straks fra Socialdemokratiets Side. Lige saa snart, han havde fremsat sit Forslag, udtalte jeg, at vi vare Modstandere deraf, og at vi ikke vilde gaa med til en Gave til Folk, der slet ikke trængte til den. Det var en klar og ren Besked. Saa kan det ikke nytte, at Ministeren tror, fordi han slaar i Bordet eller stiller sig meget stejlt an, at vi derfor

lade os kyse og derfor gaa fra vort Standpunkt. Det samme Indtryk har ogsaa Finansudvalgets Formand faaet. Han indrømmede nu, at vi Gang efter Gang have protesteret mod denne Sag.

Saa er det dog mærkeligt alligevel at drage den Slutning, at vi saa skulde være faldne til Føje og være løbet fra den Modstand, vi havde begyndt mod denne Sag. Vi have slet ikke skiftet Standpunkt i denne Sag! Vi staa i Dag akkurat paa samme Standpunkt som den Dag, da den højtærede Finansminister kom til os og forelagde Sagen for første Gang. Da fik han netop det Svar, vi staa paa i Dag, og det have vi staaet paa bestandig.

Anders Nielsen: Maa jeg sige til det ærede Medlem, der nu satte sig, at her er der ikke Tale om at drage nogen Slutning; her er Tale om at fremhæve Kendsgerningen. Og Kendsgerningen er den, at det er afgjort, at de Herrer frafaldt deres Indvendinger, og at de indvilgede i, at der blev tilført Protokollen det, som nu er læst op, og at Svaret til Ministeren afsendtes i Overensstemmelse dermed. (*Marøtt:* Var det Fredag den 23.?) Det var Fredag den 23.!

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) siger, at man kan drøfte de Sager i Finansudvalget, der forud foreligger offentligt for Tinget, men andre Sager skal man ikke beskæftige sig med. Er det ikke det, det ærede Medlem mener? (*Borgbjerg:* Ja, det vilde jeg finde korrekt). Det vilde det ærede Medlem finde korrekt. Saa haaber jeg, at de Herrer Socialdemokrater ville holde sig dette ad notam og lade være med at rejse de halve og hele Snese Spørgsmaal, som de rejse i Finansudvalget, og som ikke have foreligget her i Salen, men som de i Finansudvalget føre indgaaende Forhandlinger med Ministeren om, forinden de komme her i Salen, hvis de overhovedet komme herved. Saadan er Stillingen, og saadan maa det være. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds klagede over Finansudvalget som Overrigsdag. Jeg tror, at Sagen er den, at det er det ærede Medlem, der vil være Overfinansudvalg.

K. M. Klausen: Hvis den ærede Formand for Finansudvalget hermed vil antyde, at vi Socialdemokrater fremtidig i Finansudvalget skulde afholde os fra al Kritik af Regeringens Handlinger, saa tager han meget fejl. Naar vi have rejst Spørgsmaal derinde, er det for en stor